

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

2012. gada 12. maijs – 18. maijs

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN **LATVIJA**

Nr. 19 (1245)

Lasiet tīmeklī!
www.brivalatvija.lv

SESTAIS BALTIEŠU SIMPOZIJS

Simpozijš, ko rīko Baltijas valstu vēstniecības Londonā sadarbībā ar Baltiešu padomi Lielbritānijā un Londonas universitātes kolledžu (SSEES), notiek katru otro gadu, un šogad jau pienākusi sestā reize. Gadu gaitā simpozijā ir izveidojusies draudzīga, atraisīta gaisotne, kurā regulāri klātesošiem interesentiem aizvien pievienojas jauni.

Kā iepriekšējos gados, arī šoreiz uzmanība tika pievērsta ekonomikas attīstībai, drošības izaicinājumiem, laikmetīgiem kultūras procesiem un jauniem attīstības virzieniem. No Latvijas simpozijā piedalījās Vjačeslavs Dombrovskis, 11. Saeimas deputāts (ZRP), Tautsaimniecības, agrārās vides un reģionālās politikas komisijas priekšsēdis, Andis Kudors, Austrumeiropas politikas pētījumu centra izpilddirektors, un Rolands Lappuķe Ārlietu ministrijas vēstnieks diasporas jautājumos. Rolands Lappuķe, dzimis Francijā un savas diplomātiskās gaitas Latvijā iesāka 1993. gadā, veicot pirmā sekretāra un padomnieka pienākumus Latvijas vēstniecībā Vācijā.

Simpoziju atklāja Igaunijas vēstniece Lielbritānijā Aino Lepika fon Virena (*Aino Lepik von Wiren*), iepazīstinot auditoriju ar simpozija galveno runātāju - Kanadas igauņi, Tartu universitātes profesoru Andresu Kasekampu (*Andres Kasekamp*). Savā runā profesors iztirzāja jautājumu: **vai Baltijas valstis iet vienu ceļu vai katra savu?**

Andress Kasekamps ir arī Igaunijas ārlietu institūta direktors ar ļoti plašām zināšanām par Baltijas valstīm. Profesors nesen publicējis grāmatu par Baltijas valstu vēsturi, tā nākusi klajā arī latviešu valodā un drīzumā iznāks poļu valodā.

Jau savas runas sākumā Andress Kasekamps, pieminot Baltijas valstīm kopīgo un atšķirīgo, vērsa uzmanību uz nepieciešamību būt skaidrībā, kad saliedētība kalpo visu triju Baltijas valstu interesēm. Negatīvi tika novērtēta Lietuvas prezidentes D. Gribauskaites atteikšanās piedalīties Baltijas valstu un Polijas sanāksmē Varšavā 20. un 21. maijā, kurā tiks apspriesti drošības jautājumi paredzētajā NATO galotņu apspriedē Čikāgā. Lai gan Lietuvai pašreiz ir strīdi ar Poliju poļu minoritātes jautājumos, pēc profesora Andresa Kasekampa domām, Lietuvai būtu jānoskaidro savas attiecības ar Poliju no kopīgām interesēm NATO apspriedē.

Pakavējoties pie Baltijas valstu vēstures, profesors norādīja, kā un kad iekšējie un ārējie apstākļi

ietekmējuši vienotību un šķelšanos. Liela vienotība izpaudās, kad sāka pavērties ceļš uz Baltijas valstu neatkarības atgūšanu, bet, atguvuši neatkarību, ceļi atkal pašķīrās katram uz savu pusi. Baltiešu sadarbību esot veicinājusi vēlme iekļauties Eiropas Savienībā un NATO. Sadarbība joprojām būs militārās jomās. Vēl vienotība jāpanāk *Rail Baltic* projekta īstenošanā. Šis dzelzceļš savienotu Tallinu ar Rietumeiropu un atjaunotu saikni ar Helsinkiem un Venēciju. Profesors puda domu, ka Baltijas valstu loku vajadzētu paplašināt ar valstīm, kas atrodas pie Baltijas jūras.

Ekonomikas lietpratēji savu viedokli puda ar diagrammu un statistikas datu demonstrējumiem, vērsot uzmanību uz daudziem izaicinājumiem, ko rada globalizācija un tuvākā nākotnē arī Āzijas zemju ienākšana pasaules tirgū.

Latvijas ekonomists Dr. Vjačeslavs Dombrovskis savukārt izteica domu, ka jāizmanto jauna pieeja industriālai politikai, pievēršot uzmanību valdības un privātā sektora mijiedarbībai. Ekonomikš sniedza arī pārskatu par ekonomikas attīstību Latvijā līdz šim un krīzes laikā.

Krievijas ārpolitikas attieksme pret Latviju

Andis Kudons savā uzrunā apļiecināja, ka Krievija savas kultūras aizsargāšanas aizsegā nodarbojas ar pretietniecisku propagandu un Maskavas nosacītās vēstures izpratnes izplatīšanu, kas ir viens no lielākajiem šķēršļiem etniskās integrācijas procesā Latvijā. Krievu bērni domā, ka pēc kara deportēti tie, kas sadarbojušies ar nacistiem. Izlasot vairākus likuma pantu paragrafus no Krievijas valsts drošības stratēģijas 2009 - 2020 pamatnostādņem, kļūst redzams, kā šie nosacījumi tiek īstenoti Latvijā. Galvenā ietekme ir vērsta uz kultūru (plašākā nozīmē) un reliģiju - krievu ortodoksālā Baznīca un Maskavas versija vēstures izpratnē. Šajās jomās plaši tiek izmantoti Krievijas televīzijas kanāli, krievu vienotā prese un dažādo institūciju starpniecība, kā arī Krievijas pareizticīgo Baznīca. Atklājās, ka Baznīcas pārstāvis Bulgārijā ir bijušais drošības dienesta ģenerālis. Baznīca esot saistīta ar valdību un valsts drošības dienestu. Uzrunas nobeidumā Andis Kudons puda domu, ka referendumu rezultāti latviešu politiķiem ir devuši vairāk iemeslu atklāti runāt par Krievijas nelabvēlīgo ietekmi uz Latvijas valsts attīstību.

Nodaļā **Drošības izaicinājumi** savus atzinumus puda Viļņas

STRAUMĒNU JUKTĀ KOĶA 25 gadu atceres KONCERTS

svētdien, 3. jūnijā, plkst. 15.00 Straumēnos

Ieeja koncertā £7.

Koncerts un mielasts £20.

Pieteikšanās uz mielastu līdz 25. maijam pie I. Āboliņas,
8 Catthorpe Manor, Catthorpe, Leics. LE17 6DF tālr. 01788 860 016

RADI UN DRAUGI

VIESNĪCA ★★★★★ WWW.HOTELRADIUNDRAUGI.LV

MĀRSTAĻU IELA 3 | RĪGA LV1050 | LATVIJA | +371 6782 0200

LAIPNI LŪGTI RĪGĀ, ANGLIJAS DAUGAVAS VANAGU FONDA VIESNĪCĀ "RADI UN DRAUGI"!

universitātes zinātnu direktore Dr. Margarita Šešelģite (*Dr. Margarita Šešelģyte*) un Roms Švēds (*Romas Švedas*), starptautisko attiecību un politikas zinību lektors Viļņas universitātē.

Dr. M. Šešelģite vispirms vēlējas atspēkot prof. Andresa Kasekampa izteikumus par Baltijas

valstu sadarbības trūkumu, norādot, ka nesaskaņas gadoties arī ģimenēs, taču "mēs turēsimies kopā", kad to prasīs drošība. Turpinājumā runātāja pievērsa uzmanību Baltijas valstu lomai starptautiskās militārās operācijās.

(Turpinājums 2. lpp.)

(Turpināts no 1. lpp.)

Sestais Baltiešu simpozījs

Drošības jautājumos uzmanība tika veltīta starptautisko partneru nozīmei, piešķirot lielāku svaru NATO nekā Eiropas Savienībai, kā arī paskaidrojot, kāpēc Baltijas valstīs atbalsta Gruziju.

Roma Šveda temats bija saistīts ar Baltijas enerģētikas politiku, kuŗa galvenokārt uzsverta nepieciešamība samazināt atkarību no viena importa avota. Būt neatkarīgam nozīmē rast iespēju izvēlē. Roms Švedis sniedza plašu pārskatu par sarežģīto enerģētikas resursu nodrošināšanu. Tika pieminēts gan Lietuvas atomelektrostacijas projekts, kuŗam

var izmantot apturēto Ignalinas AES, gan Baltijas atomelektrostacijas būvniecība Kaļiņingradā, gan arī nevēlamais Krievijas naftas vads *Družba*. Palielinot neatbildēts jautājums, vai enerģētikas attīstība Baltijas valstīs ir saistīta ar ekonomiku vai ar politiku.

Mūsdienu kultūras procesi

Šajā nodaļā lekciju ciklu aizsāka Kārdifas universitātes pētnieka Dr. Pola Tomasa Džordana (*Paul Thomas Jordan*) ieskats par to, kā 2001. gadā gūtā uzvara Eiropas dziesmu konkursā Igaunijai devusi lielisku tribīni – ska-

tuvi savas valsts populārizēšanai Eiropas mērogā (īpaši tāpēc, ka tā bija pirmā no bijušajām PSRS valstīm, kuŗa uzvarēja šajā konkursā) un kā tas atsaucies uz igauņu sabiedrības „audzināšanu” multikultūrālisma pieņemšanas virzienā, jo viens no uzvarētāju dueta bija tumšādains. Turpinājumā klātesošos uzrunāja Lietuvas Literatūras un folkloras institūta direktors Dr. Mindaugs Kvietkauskas (*Mindaugas Kvietkauskas*), pastāstot, kā aizvadītajos divos gadu desmitos, proti, kopš neatkarības atgūšanas, Lietuvas literatūra un rakst-

niecība piedzīvojuši lielas pārmaiņas. Referents norādīja, ka rakstniecības loma ir mainījusies līdz ar politiskās varas pārmaiņām un ka rakstnieki no vienotas grupas ar vienotu apziņu par pienākumu pret sabiedrību ir kļuvuši par individuālistiem ar individuālu pieeju bez īpašas domas par sabiedrības vajadzībām. Šo ciklu pabeidza **vēstnieks R. Lappuķe**, sniedzot nelielu pārskatu par Latvijas iedzīvotāju emigrāciju un norādot, ka tā patiesībā ir notikusi jau vairākus gadusimtus. Taču emigrācija kopš Otrā pasaules kara ir atstājusi vissmagākās sekas kā uz valsti, tā arī uz kopējo Latvijas sabiedrību. Nesējamos gados izceļojušo

cilvēku kopskaits ir ļoti ievērojams, un tas savukārt iezīmē nepieciešamību valstij īpaši smagi strādāt, lai ar šiem tautiešiem svešumā veidotu un stiprinātu saikni un attiecības.

Nobeiguma lekciju ciklā *Jaunie virzieni* Lielbritānijā studējošie doktorantūras studenti no Lietuvas un Igaunijas sniedza nelielu ieskatu savos pētījumos medicīnas un ģeografijas nozarē.

Simpoziju beidzot izteica pateicība visām rīkošanā iesaistītajām institūcijām un tika pausta cerība, ka šo tradīciju pēc diviem gadiem atkal turpinās.

**Zigrīda Daškevica
Terēze Bogdanova**

LATVIEŠI VĀCIJĀ

Lielās Piektdienas dievkalpojums Minsterē

Ši gada 6. aprīlī, skaistā, saulainā dienā klusajā nedēļā – pārdomu nedēļā – notika ilgi gaidītais Lielās Piektdienas dievkalpojums latviešiem Minsterē, Svētā Jāņa kapellā.

Ir patīkami izjust pavasara atnākšanu, priecāties par pirmajiem pūpoliņiem, krāsot olas un svinēt Lieldienas, bet svarīgi ir neaizmirst pašiem un arī mācīt bērniem, ka īstais Lieldienu sators ir Jēzus Kristus uzvara pār nāvi, grēku piedošana, augšām-

celšanās, mūžīga dzīvošana.

Šis dievkalpojums bija īpašs, jo ar šo dienu darbību uzsāka jaunievēlētā Minsteres latviešu ev. lut. draudzes valde – Lilija Tenhāgena, Aija Ebdene, Dina Krastiņa un *Boglārka Németh*. Ilggadējā draudzes priekšniece Mirdza Valtere, kas februārī sagaidīja savu 90. dzimšanas dienu, nu ir draudzes Goda priekšniece. Ar jaunās valdes un prāvesta Klāva Bērziņa pūlēm darbību uzsāka bērnu svētdienas

skoliņa. Pēc nelielas uzrunas dievkalpojuma sākumā un draudzes dziedājuma, saņēmuši prāvesta un draudzes svētību, bērni devās uz savu pirmo nodarbību.

Lieldienu stāstu bērniem stāstīja un vizuāli bagātīgi ilustrēja *Boglārka Németh*, bet Dina Krastiņa vadīja radošo darbnīciņu. Bija prieks, redzot, cik uzmanīgi visi divpadsmit lielie un mazie bērniņi klausās stāstā par Jēzus ciešanu laiku un Lieldienu notikumiem, cik aktīvi un ieintere-

sēti darbojas praktiskajās nodarbībās, – zīmēja, līmēja, krāsoja. Cik pacilāti un lepni veidoja savu pirmo darbiņu miniizstādīti! Tas mirdzums acīs, ar kādu gaidījām baznīcēnus uz mazo mīlastiņu, nav aprakstāms. Ir jauki pēc dievkalpojuma pasēdēt un pakavēties pie tējas vai kafijas tases, līdzatnestiem cienastu groziņiem un parunāties ar prāvestu, ar citiem tautiešiem.

Laiks paskrēja nemanot, mēs noteikti vēl tiksimies un kopsim

šo tradīciju! Ar katru dievkalpojumu mūsu pulks aug lielāks, šoreiz jau bijām tuvu 50 apmeklētājiem. Tas priecē! Gaidīsim arī citus latviešu bērniņus un viņu vecākus, jo mums ir daudz labu un radošu ideju, kā palīdzēt katram iemīlēt Dievu, Biblii, darīt labus darbus, ticēt Brīnumam un gudrai sirdij.

Nākamais dievkalpojums būs 3. jūnijā, bet vairāk info atradīsiet www.baznica.de lapā. Uz tikšanos!

D. Krastiņa

Koŗa mēģinājumi Minsterē

Svētdien, 22. aprīlī, notika pirmais dziesmu svētku kopkoŗa mēģinājums Latviešu centrā Minsterē, aulā. To vadīja **Marks Opeškins**, kas pirms daudz, daudz gadiem ir darijis ko līdzīgu. Tikai toreiz kori sauca „Dūdas” un tas uzstājās kā kamerkoris. Opeškins diriģēja arī PBLA Dziesmu dienās 1984 un 1987, kā arī Latvijas dziesmu svētkos. Opeškins ikdienā ir mācībspēks Frankfurtes konservatorijā un koŗa diriģēšanā absolūts profesionālis, bet ceļu uz Minsteri viņš tagad plāno mērot vairākārt līdz 2013. gada vasarai. Jo ir vīzija, kā arī no Vācijas dziesmu svētkos piedalīsies koris! Un tie, kas bija sabraukuši, nevilās, jo mēģinājums bija ļoti labs!

Mēģinājums ilga arī visu svētdienu – no plkst. 10.00 līdz 16.00 ar mazu pārtraukumu pusdienām. Uz pirmo mēģinājumu bija sabraukuši vairāk nekā 25

cilvēki – dažs labs tepat no Minsteres apkārtnes, cits atkal no tālām vietām – Virsburgas, Bonnas, Dortmundas utt. Skanēja jau tīri dūšīgi, un patīkami bija izdziedāties latviešu mūziku no oficiālās dziesmu svētku grāmatīņas. Tika mēģināta gan klasika – “Tev mūžam dzīvot, Latvija” vai “Dziesmai šodien liela diena”, gan arī jaunākas un mazāk pazīstamas dziesmas – “Daugavas krastā” vai “Neba maize pati nāca”. Nākamais mēģinājums norunāts 3. jūnijā plkst. 11.00, atkal turpat LCM telpās, Salzmanstr 152, 48159 Münster. Visi mīļi aicināti, koris skaitliski varētu mierīgi dubultoties vai pat trīskāršoties. Pieteikties var pie Marka Opeškina: Opeskin@t-online.de. Kā jau vienmēr, vīriešu balsis ļoti priecātos par papildinājumu. Nākamie mēģinājumi paredzēti 2012. gada 3. jūnijā, 9. septembrī un 28.

Foto: Maija Reiņa

oktobrī. Sekot var arī zem “Minsteres latviešu koris” *Facebook* vai zem “Latvieši Vācijā” arī *Facebook*, vai arī *Draugos* zem

“Minsteres latviešu koris”. Nākamā mēģinājumā plānots izdziedāt “Ar dziesmu dzīvība”, “Senatne”, “Pūt, vējiņi” (Ramiņā!),

“Gaismeņa ausa, sauleite lēca”, Kalabadi galdiņam” un “Saula brida rudzu lauku”.

Zuze Krēslīņa Sila

LATVIEŠI LIELBRITANIJĀ

Mūžīgais pārļu zvejnieks

Aprīļa pēdējā ceturtdienā “Straumēnu” kafejnīcā “Rīga” beidzās literāro pēcpusdienu ziemas sezona. Uzticīgais apmeklētāju pulciņš noskatījās un noklausījās Latvijas TV režisores Virdžīnijas Lejiņas atsūtīto 2011. gada DVD filmu “Jānis Poruks. Mūžīgais pārļu zvejnieks”. Mēneša sākumā

filmu jau bija noskatījušās vānades Londonā.

Virdžīnija Lejiņa ir izmantojusi bagātīgu vizuālo materiālu un profesionālu mūziķu un akteŗu sniegumu stāstā par Jāņa Poruka dzīvi un mākslu. Skolotāja Ligita Zvaigznekalne un archīva pārzine Sarmīte Līdaka sirsnīgi un smalkjūtīgi raksturo

Poruku dzimtu, attēlo rakstnieka bērniņu Druvienas “Prēdeļos”, skolas gaitas, tālākos notikumus un ārkārtīgi nozīmīgo gadu Drēzdenē. Toreiz pirms laika piedzimis nenovērtēts ģenijs, nesaprasts eiropietis. Tomēr kā toreiz, tā tagad mūsu apziņa glabā Cibiņa, Buņģa, Kukažiņas un citu Druvienas ļaužu tēlus

un daļu Poruka dzejoļu.

Filmā vaigu vaigā skatījām Jāņa Poruka dzīvesbiedri Ernestīni un Emīlu Dārziņu, kuŗa melodijas drauga skaistākiem dzejoļiem piešķirušas dubultmūžu. Filmas sižetā iestarpinātās pastkartīšu virknes ilustrē laikmeta sentimentāli romantisko aspektu. Pār tām kā simbols atmiņām

krit sniegpārslas.

Nākamā literārā pēcpusdienu paredzēta septembra pēdējā ceturtdienā. Paldies Ilonai Birzgalei par programmu organizēšanu, Ulđim Reveliņam par tehnisko izkārtojumu un “Straumēnu” vānadzēm par “krūzītēm un kūciņām”. Jauks brīdis pašu pulciņā!

Dz. P.

Nekas vēl nav beidzies

Pagājušajā nedēļā publiski tapa pieejams Drošības policijas (DP) 2011. gada darbības pārskats. Kādā no komentāriem jau esmu rakstījis par Satversmes aizsardzības biroja (SAB) 2011. gada pārskata publisko daļu, kuŗā par būtisku draudu Latvijai minēta Krievija un tās politika saistībā ar tautiešiem, kuŗi dzīvo Latvijā. Drošības policijas pārskatā par šiem apdraudējumiem runāts konkrētāk, minot to cilvēku uzvārdus, kuŗi iesaistās dažādās aktivitātēs. Pārskata sākumā, rakstot par Krievijas īstenotās tautiešu politikas radīto apdraudējumu Latvijai, citēts Krievijas ārlietu ministra Sergeja Lavrova teiktais: „Krievija sniedz atbalstu diasporām, pirmām kārtām palīdzot tām konsolidēties, savukārt diasporas cenšas darboties Krievijas interesēs.” DP atzīst, ka Latvijā būtībā ir beidzies Krievijas tautiešu „sakārtošanas periods” un ir izveidotas sabiedriskās organizācijas un to koordinējošās struktūras, ir apzināti līderi un aktīvisti, ir sakārtoti sadarbības un finansēšanas mehānismi un, visbeidzot, – šīm organizācijām ir doti konkrēti rīcības mērķi.

Viens no galvenajiem uzdevumiem ir darbs ar jaunatni tuvējās ārzemēs (tā Krievija dēvē bijušās PSRS republikas), – Latvijā tiek veidotas stabilas jaunatnes organizācijas, kas cieši sadarbojas gan ar līdzīgām organizācijām Krievijā, gan ar Krievijas varas pārstāvjiem dažādos

līmeņos. Otrs svarīgākais Krievijas darbības virziens ir krievu valodas lietojuma nostiprināšana ne vien tautiešu mītnes zemēs, bet visā Eiropā. Tādēļ Latvijā notiek mērķtiecīga krievu kultūras telpas paplašināšana un, protams, agrāk vai vēlāk tā tiek politizēta un papildīta ar attiecīgo ideoloģiju. Starp citu, piemērs tam, kā mērķtiecīgi tiek dibinātas dažādas sabiedriskās organizācijas, ir divas *Saskaņas centra* (SC) dibinātās un atbalstītās organizācijas, kuŗu valdēs ir gandrīz tikai SC biedri: “9. maijs” vairāk domāts gadu vecākiem cilvēkiem, kuŗi paši ir kaŗojuši vai arī grib pieminēt Lielo Tēvijas kaŗu, un “Mums pa ceļam” ir jauniešu organizācija, kas saista jauniešus ar dažādiem, arī pavisam neparastiem pasākumiem kā potenciālos SC biedrus.

Šajā cīņā par ietekmi cilvēku prātos veiksmīgi darbojas arī krievu televīzija *Pirmais Baltijas kanālis* (PBK) – jau vairāku gadu gaŗumā tiek ievērota tradīcija, ka PBK mātes uzņēmums *Baltijas Mediju alianse* (BMA) jaunāko klašu skolēniem un viņu vecākiem mācību gada sākumā noorganizē bezmaksas braucienus ar kuģi pa Daugavu. Braucīenu laikā bērni tiek cienāti ar kārumiem, notiek dažādas izklaides. 2011. gada 1. septembrī tādā braucīenā kopā ar vecākiem piedalījās aptuveni 500 bērnu. Tas savukārt nozīmē, ka PBK rūpīgi strādā ar bērnu un jauniešu auditoriju, veidojot sev uzticamus skatītājus, kuŗi, protams, ticēs visam, ko viņiem rāda un stāsta arī tad, ja tas skars politiku. Ja vēl atceras, ka

Rīgas pilsētas galvas un SC līdera Nīla Ušakova sadarbība ar PBK ir ļoti cieša un faktiski PBK un Ušakovs savstarpēji saskaņo daudzus ziņu sižetus, tad aina kļūst pavisam skaidra.

DP pārskata secinājumi saistībā ar Krievijas īstenoto tautiešu politiku un tās apdraudējumi Latvijā īsumā ir šādi:

- tautiešu politikas īstenošanas metodes ir kļuvušas mērķtiecīgākas, tāpēc var palielināties šīs politikas radītie riski nacionālajai drošībai;

- pieaug praktiskā sadarbība starp jauniešu organizāciju pārstāvjiem un Krievijas jauniešu organizācijām, kas šo jauniešu saikni ar Krieviju padara aizvien noturīgāku;

- tautiešu politikas ietvaros notiekošie procesi rāda, ka Krievija vēlas sagaidīt atdevi no šīm organizācijām un personām, tādēļ tās tiek mudinātas rīkotos, lai sasniegtu konkrētus rezultātus;

- Krievijas tautiešu politikas finansējums nav caurskatām, tas bieži netiek atspoguļots organizāciju finanču gada pārskatos, un tā ienākšanai Latvijā tiek izmantoti dažādi kanāli.

Savā pārskatā DP arī norāda, ka, no vienas puses, radikāli orientētās ekstrēmistiskās organizācijas un to pārstāvji cenšas pietuvināties partijām un iekļauties politikā un, no otras puses, partijās un politiķi apzināti un mērķtiecīgi iesaista un pietuvina sev šos radikāli noskaņotos cilvēkus, tādējādi radikālējot visu Latvijas politisko vidi. Piemēram, pirms referenduma par otru valsts valodu tikos ar SC Saeimas deputātu Borisu

Cilēviču un sarunas gaitā viņam jautāju, kādēļ SC atbalsta nacionālboļševiku Lindermanu. Atbilde bija, ka nekā cits neatliekot, jo citādi SC savus mērķus sasniegt nevarot. Tātad partija ir gatava apzināti padarīt sabiedrības noskaņojumu radikālāku vienai par kādu cenu, jo galvenais ir panākt iekļūšanu varas gaitē un attaisnot Kremļa cerības un finansējumu. Nepašaubāmi, tas ir ļoti bīstami, un miers sabiedrībā ir tikai šķietams.

Par to, ka Kremļa atbalstītāji un tautiešu politikas kopēji izdomā arvien jaunus piedāvājumus, kā panākt sev kādas privilēģijas, liecina tīmekļa vietnē *Russkij mir* (“Krievu pasaule”) 6. maijā publicētā ziņa. Tās autors ir Latvijas Krievu kultūras centrs Maskavā. Izrādās, šis centrs iesniedzis Krievijas Valsts domei priekšlikumus krievu aizsardzībai darba tirgū Latvijā. Priekšlikumā paredzēts, ka tajos Latvijas uzņēmumos, kuŗi ražo produkciju eksportam uz Krieviju, nodarbināto skaitam pēc tautības ir jābūt proporcionālam pilsētā dzīvojošo krievu skaitam. Ja, piemēram, Rīgā ir 55 procenti krievvalodīgo iedzīvotāju, tad uzņēmumā, kas atrodas Rīgā un ražo eksportam uz Krieviju, jābūt 55 procentiem krievvalodīgo darbinieku. Ja tādi noteikumi tiktu ievēroti, tad Krievija šīm uzņēmumiem varētu pazemināt ievedmuitu, bet, ja tā nebūtu, Krievija varētu piedāvāt uzņēmumiem gada laikā situāciju mainīt. Ja arī pēc gada 55 procenti uzņēmuma darbinieku nebūtu krievvalodīgie, Krievija šīm uzņēmumiem

ievedmuitu varētu palielināt divas trīs reizes. Starpību starp standarta ievedmuitu un palielināto muitu Krievija varētu izmantot dažādām programmām un projektiem krievvalodīgo atbalstam Latvijā. Latvijas Krievu kultūras centrs Maskavā iesniegumā Krievijas Valsts domei arī raksta, ka daudzi Latvijas uzņēmumi, kas ražo produkciju eksportam uz Krieviju, atbalstot Latvijas “nacionālistiskās partijas”, tāpēc krievi Krievijā, paši to nemaz negribot, sponsorējo krievu diskrimināciju Latvijā. Tāpēc to uzņēmumu kontrole, kuŗi ražo eksportam uz Krieviju, esot jānodod Latvijas krievu sabiedrisko organizāciju rokās, lai tās varētu pārbaudīt, vai uzņēmumos strādā pareizais krievu skaits.

Protams, priekšlikums ir pavisam schizofrenisks, jeb, kā mēdz sacīt Latvijā, pat slima suna murgos nekā tāds nerādās. Jāpiebilst, ka Latvijā ziedot naudu politiskajām partijām drīkst tikai fiziskas personas, turklāt acīmredzot apzināti tiek jaukti jēdzieni “nacionāls” un “nacionālistisks”. Dabiski, Latvijas Krievu kultūras centra rakstītais vairāk lidzinās absurdam anekdotam, taču Krievijas politika, kaut arī brīžiem absurda, diemžēl ir pavisam reāla, un Putins prezidenta amatā situāciju tikai pasliktinās. Protams, Valsts domei tādi noteikumi būtu jāpieņem, bet nav zināms, vai tā notiks. Skaidrs ir tikai tas, ka ap šiem priekšlikumiem tracis tiks rīkots liels.

Sallija Benfelde

VIEDOKĻIS

Dr. Kārlis Āboliņš

Par Latvijas tautsaimniecības pareizo ceļu

Par Latvijas tautsaimniecības pareizo ceļu ir jādodomā un jādiskutē daudz un intensīvi, lai mazinātu emigrācijas un demogrāfijas radītās briesmas.

Viens no galvenajiem diskusiju punktiem - vai bija pareizi ārstēt Latvijas ekonomisko krīzi ar iekšējo devalvāciju, nevis ar lata devalvāciju. Vēl ir jautājums par eiro ieviešanu 2014. gadā.

Pēc manām domām, Latvijas ekonomiskā krīze nebūtu tik briesmīga, ja Latvijā būtu pareiza banku sistēma un pareiza nodokļu politika.

Pareiza banku sistēma un nodokļu politika ir tikai divi no trīs stūrakmeņiem, kuŗi vajadzīgi sekmīgai tirgus saimniecībai. Trešais stūrakmens taču ir pats svarīgākais, lai būtu sociāli atbildīga tirgus saimniecība. Trešais stūrakmens ir sociāli atbildīgi uzņēmēji – saimnieki.

Vācijas ekonomisko krīzi pārdzīvoja un pārdzīvo sekmīgāk un šodien ir noteicošā tautsaimniecība Eiropā tieši tāpēc, ka sociālā tirgus saimniecība ir pārākā par anglosakšu neoliberalās saimniecības priekšstatiem un to profesoru komentāriem, it sevišķi jau no ASV.

Latvijā stūrakmeņu trūkums

Ir pareizi norādīt, ka Latvijā jāveicina rūpniecības izaugsme. Pareiza ir norāde, kā to dara Jānis Kramēns savā rakstā „Vai Latvijas tautsaimniecība ir uz pareizā ceļa”, ka Latvijas tautsaimniecībā tikai 10% ir rūpniecība, Vācijas - ap 40%.

Vācijas lielais rūpniecības īpatsvars izskaidrojams tādējādi, ka Vācijā darbojas sociāla tirgus saimniecība ar labi izkoptiem iepriekš minētiem trīs stūrakmeņiem.

Diemžēl Latvijā nedarbojas neviens no šiem stūrakmeņiem, un tāpēc pat 10% rūpniecības Latvijas tautsaimniecībā ir lielas atbrīnas vērti.

Vēl šād un tad var dzirdēt vai lasīt, ka Padomju Latvijā bijusi liela ražošana – VEF, Radioteknika, Alfa utt. – un, kā postpadomju rupori melš, tā tikusi iznīcināta, Latvijai piekāpjoties Rietumu priekšā un it sevišķi jau Eiropas Savienības (ES) noteikumiem.

Tomēr pareizi ir tas, ka Padomju Latvijā ražotiem produktiem pēc Pad. Savienības sabrukuma nebija noiets pat Krievijā. Pareizi, VEF bija toreiz lielākais

telefona aparātu ražotājs pasaulē. Bet kuŗam vēl vajadzēja ripas telefonu, ja par to pašu naudu varēja nopirkt taustiņu telefona aparātu?

Šo situāciju zinu pēc paša pieredzes, jo agrajos deviņdesmitajos gados VEF, Radiotekniku, Alfu un citus Latvijas ražotājus prezentēju Hanoveras rūpniecības gadatirgū Vācijā ar cerību vai sapni, ka varbūt kādai zemei Afrikā vai Āzijā tomēr būs vajadzīgi VEF telefoni vai Radioteknikas atskaņotāji. Tie nebija vajadzīgi nevienam.

Kā veidojams pirmais stūrakmens Latvijā – banku sistēma?

Vācijas banku sistēma sastāv no trīs pilāriem: privātās bankas, pašvaldību bankas (krājbankas) un kooperatīvās bankas. Finanču krīzē 2008. un 2009. gadā cieta vienīgi privātās bankas un pašvaldību refinancēšanas bankas, kuŗas nodarbojās ar finanču spekulāciju.

Necieta ne tiešās pašvaldību, ne kooperatīvās bankas. Vācijā var sagaidīt pamatīgu privāto banku reorganizāciju tai nozīmē, ka tās zaudēs it sevišķi jau krājbankām daudzus tos klientus, ku-

ŗiem nav svarīgi spekulatīvi banku produkti. Likvidēs daudzas pašvaldību refinancēšanas bankas, kuŗas vairs nav vajadzīgas.

Pašvaldību banku pilārs ir pamats tam, ka Vācijas krīzi pārdzīvoja samērā labi un šodien ir vadošā valsts Eiropas Savienībā.

Arī kooperatīvās bankas reorganizējās, slēdzot no savām rindām tos biedrus, kuŗi labprāt ņem kooperatīvo banku lētos kredītus, bet depozītus nogulda citās bankās, kur procentu likmes lielākas. Kooperatīvās bankas Vācijā arvien vairāk koncentrējas uz to darbības lauku, kuŗa dēļ tās aizpagājušā gadsimtā tika dibinātas. Proti, lauksaimnieku un lauksaimnieciskās ražošanas un finansēšanas dēļ. Vācijā lauksaimnieciskā ražošanas un ražošanas attīstība ir lauksaimnieku kooperatīvu pārzīņā un atbildībā.

Latvijas tautsaimniecība nav uz pareizā ceļa, jo Latvijas tautsaimniecībai trūkst pašvaldībām piederību banku. Tās būtu jāveido pēc Vācijas pašvaldību banku parauga, tādas, kas, starp citu, darbojās Latvijā pirms valsts okupācijas. Pašvaldību bankas ar pašvaldību īpašumiem garantē

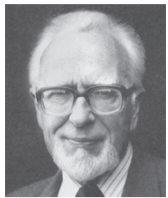
depozītu drošību. Tā kā to nevar privātās bankas, tās pakāpeniski izbeigtu savu darbību Latvijā ārpus Rīgas. Pašvaldības bankas garantē katras citas pašvaldības bankas drošību, līdz ar to neviena pašvaldības banka nebankrotē. Tad arī Latvijā kāda finanču ministra teiktais, ka depozītu noguldītājiem ir jāvērtē bankas drošība, būtu galīgas muļķības.

Noguldījumu drošība pašvaldību bankās tomēr ir tikai viens svarīgs šo banku darbības aspekts. Otrs Latvijas tautsaimniecībai ir tikpat svarīgs. Proti, attīstīt ražošanu mazos un vidējos uzņēmumos pašvaldībā. Pašvaldību bankas ir bezpeļņas institūti, kuŗi peļņu izlieto kā sēklas kapitālu jauniem uzņēmumiem. Pašvaldību bankas līdz ar to nevērtē riskus, bet gan attīsta alternatīvas un tās īsteno kopā ar uzņēmējiem.

Ekonomikas ministram Dānielam Pavļutam ir skaidri jāpasaaka, ka bez pašvaldību bankām Latvijā netiks īstenota nacionāli industriāla ražošanas politika – kā “ekonomikas izrāviena” pamats.

(Turpinājums 9. lpp.)

Viktors Hausmanis

Mana māte, ciemiņus gaidot, bieži gatavoja rasolu. Protams, es nepavisam nesmu pavārs un īsto recepti nepateikšu, bet rasols mums ir bijis un, domāju, joprojām ir populārs. Arī šis mans rakstiņš var drusku atgādināt tādu kā rasolu, kur viss sajaukts kopā vienā bļodā. Tā nu šoreiz iznācis, tādu recepti diktējusi reālā īstenība.

Baleta pērle Operā

Man gribas apgalvot, ka mūsu Nacionālajā operā ir viena no labākajām Eiropas baleta trupām, ko veidojuši un kopuši A. Fjodorova, O. Lēmanis, E. Leščevskis, A. Lembergs, bet skatītājus priecējuši brīnišķīgie baletdejoņi E. Pfeifere, M. Griķe, A. Priede, J. Pankrate, J. Grauds, H. Ritenbergs. Tieši Nacionālajā operā izauga pasaules slavu iemantojušie M. Liepa un M. Bariņņikovs. Latviešu baleta trupas zieds joprojām ir krāšņs un daudzveidīgs, un to rūpīgi un stingri kopj Aivars Leimanis, kas mūsu baleta trupu notur uz stingriem klasiskā baleta principiem, taču līdzās uz skatuves parādās arī pa modernas ievirzes izrādei. Šoreiz varēja priecāties tieši par klasiskā baleta pērli – Ludviga Minkusa baletu „Bajadēra”, kas veidota, balstoties uz pasaulslavenā baletmeistara Mariusa Petipa choreografijas pamatiem.

Šis balets ir visai ciets rieksts, rets baletmeistars pēc Petipa ir uzdrīkstējies tajā kost, vismaz mūsu Nacionālajā operā līdz šim tāds pārgalvnieks nav atradies un L. Minkusa „Bajadēra” šai teātri nav iestudēta. Un nu tam drošu roku ķēries klāt pieredzējušais baletdejoņs un vadošais baletmeistars Aivars Leimanis.

Protams, ir tādi iestudējumi, kuriem var dzīvot līdz ar sirdi un dvēseli, piemēram, Adāna „Žizele”. „Bajadēras” izrādē sižeta pavedienus dejojāji itin skaidri izstāsta ar kustībām, bet interesi galvenokārt saista pats tehniski spožais dejiskais risinājums. Baleta sižets ir visai sarežģīts: tas ir stāsts par indiešu tempļa dejojāju jeb bajadēru Nikiju, ko iemil drosmīgais karotājs Solors, taču radža Dagmants pavēl puisim apņemt par sievu Gamzatu. Kāzas kuplināt liek arī bajadērai Nikijai. Dāvanā viņai pasniedz grozu ar ziediem, no tā izlien čūska, nāvējoši sadzel dejojāju, viņa mirst, un, vainas mocīts, nāvē aiziet arī Solors.

Diezgan sarežģīts stāsts, taču galvenais šajā izrādē ir stāstījuma veids – dejas, bet visam labā nozīmē „kroni uzliek” pēdējais cēliens, kuŗa darbība noris nosacītā Ēnu valstībā – gluži kā Adāna baletā „Žizele”, tikai choreografiskais raksturojums ir pavisam citāds: spilgts, īpaši izteiksmīgs, un var tikai aprīnīt mūsu baleta meiteņu prasmi un augsti izkopto dejas tehniku, – vissarežģītākās kustības un deju soļus viņas veic skaisti un eleganti. Galveno – bajadēras Nikijas lomu devoja pieredzējuši soliste Margarita Demjanoka, bet viņas sār-

censi – radžas meitu Gamzati – Sabīne Guravska. Šis uzvārds man vēl ir svešs, taču jaunā māksliniece pārliecināja. Pirmizrādē šo lomu dejojusi Elza Leimane. Solora lomā bija Raimonds Martinovs. Tehniski tik sarežģītas lomas gadās ļoti reti. Patika arī Ināras Gaujas krāšņās dekorācijas, kas sniedza illūziju par radžas pili un pils dārzu, bagāti

noskaņas un epizodi. Lielu prieku par noskaņu bagātību un daudzveidību sagādā mūzikas autors Arturs Maskats. Viņš dziļi izjūt dzeju un teātri, pirms vairākiem gadiem bija Dailes teātra mūzikas daļas vadītājs, komponējis mūziku vairākam Dailes teātra izrādēm, un daudzreiz esam priecājušies par Maskata smalkjūtību un izjūtu, – mūzika

apsēsties kādā Daugavas patiltē un iedzert šņabi. Viņš visus šos cilvēkus redzēja, bet nekur viņam nav ne ironijas, ne skepses, ne pāri stāvēšanas dzīves pabērniem. Viņš tos mīl. Nevienš no šiem dzīves pabērniem nav īsti laimīgs, tomēr viņi ir romantiķi, iemīlas un izjūt dzīvi.” Tā uz Čaka dzejoļu varoņiem raugās komponists Maskats, un tā vienkār-

grafi, jaunie drāmatīķi un citi jaunie mākslinieki piedāvā skatītājiem jaunu teātra pieredzi.

Radot izrādes mūsu teātri, to veidotāji meklē jaunus veidus, kā iespējams sarunāties ar skatītāju.” Protams, šādi eksperimentāli jauniešu teātri ne Eiropā, ne Amerikā nav nekāds jaunums, pirms daudziem gadiem tādu skatījos Stokholmā, bet Montrealā kopā ar Vairu un Imantu Freibergiem sēdējām kafējnicā pie galdiņiem, malkojām kafiju, un turpat aktieŗi spēlēja izrādi.

Latvijā šāda veida izrādes vispirms ienāca teātru mazajās zālēs, bet nu jau varam apmeklēt eksperimentālos teātrus, un viens no raksturīgākiem ir *Dirty Deal* teātris. Protams, izvērstu spriedumu par to sniegt nevaru, jo pārāk maz izrāžu esmu redzējis. Skatoties šī teātra aprīļa pertuāru, redzu, ka izrādes notikušas gandrīz katru vakaru – tur ir gan lugas, gan prozas dramatisējumi, arī jauno choreografu darbu skates un jauno drāmatīķu lugu lasījumi. Šādu eksperimentālo teātru eksistenci daudzējādā ziņā nosaka pati dzīves realitāte: Kultūras akadēmija vairāku gadu laikā izaudzinājusi veselu grupu jaunu režisoru, bet lielie teātri viņiem darbu nodrošināt nevar, taču strādāt vajag, izpaust sevi ir nepieciešams, un tad labi noder tādi pašu organizēti *Dirty Deal* teātri! Programmas lapīnā saskaņājumu, ka aprīli izrādītās lugas iestudējuši seši jaunie režisori.

Bet nu atgriežamies pie „Dzin” izrādes. Programmā teikts, ka par režiju, scenogrāfiju, kostīmiem un mūziku atbildīgs esot Vladislavs Nastavševs. Uzvārds man neizsaka, bet izrāde ir jauka, interesanta, neparasta, to veido Nacionālā teātra aktieŗu grupa – D. Lūriņa, J. Āmanis, A. Krūzkops, M. Brūveris un kāds jauns puisis J. Spuleniņš, ko vispār uz skatuves nebiju skatījis. Viņi saskaņotā ansambli darbojās kā tāds mūziķu kvintets, un izrāde ritēja kā jauniešu grupiņas saspēle. Izrādes programmiņā teikts, ka izrāde stāstīs par kādu puisi, kam tēvs uzdāvinājis mūzikas lādīti un piekodinājis to neatvērt, jo tad trauslais mehānisms var salūzt. Zēns, protams, neklausā, lādītes mehānisms salūst, un nu aktieŗu grupiņa pārvēršas par izjauktās mūzikas lādītes detaļām – zvaniņu, atspēri, veltnīti utt. Aktieŗi necenšas atveidot nekādu priekšmetu, tikai – viņi visi kopā rada veselumu. Izrāde virkņējas no maziem epizodiem, to saturu atstāstīt ir grūti, brīžam kāds epizods liekas ar absurdu pieskaņu, taču tad pierādās, ka šajā it kā absurdā tomēr bijusi aplēpta patiesība. Un viņi visi kopā var panākt, lai trauslajā mūzikas lādītē vismaz ieskanas zvaniņš!

Pēc izrādes gaišā noskaņā devos pa riskantajām kāpnēm lejup, bet no augšas draudzīgu sveicienu man māja Dita Lūriņa. Arā bija noticis brīnums! Bērzi sazaļojuši!

Skats no baleta "Bajadēra", centrā Elza Leimane-Martinova un Raimonds Martinovs

izmantojot gleznieciskos elementus, taču nekas nebija ne pārspīlēts, ne izkāpināts, un uz dekorāciju fona teicami izcēlās košie kostīmi, savukārt pēdējā cēliena. Ēnu valstībā krāsu efekti izzuda, un skatuve un dejojāju klasiskie kostīmi radīja illūziju par mūžīgo pasauli, uz kuriem ceļš mums visiem nolemts.

Koncerts – izrāde Spiķeros

Senajā noliktavā ieejot, skats paveŗas pelēcīgs, zālē vēl rēgojas senie, pamatīgie *verbalki*, nekāda greznībai te nav vietas, toties mūzikas skaņām gan. Tikai viena nelaime – Spiķeŗu koncertzālei ir diezgan neērta pieklūšana un pēc koncerta vēl neērtāka aizklūšana mājās, jo Centrālā tirgus zivju paviljona pieturā tramvajs ilgi jāgaida. Jāteic atklāti – nekāds pastāvīgs viesis koncertzālē neesmu, bet aprīļa nogalē uz vienu koncertu aizgāju – tas bija gan koncerts, gan izrāde, kuŗā savdabīgi atdzīvojās dzejnieks Aleksandrs Čaks: komponists Arturs Maskats gadu gaitā komponējis virkni dziesmu ar Čaka dzejoļu tekstiem. Šis kompozīcijas ieinteresējušas Radio koŗa diriģentu Sigvardu Kļāvu, un tā nu tapusi koncertizrāde, kuŗa koŗa solisti ne tikai uznāk uz skatuves un nodzied dziesmu, bet arī iejūtas Čaka dzejas tēlu un varoņu lomās, un katrs dzejolis pārvēršas it kā mazā ainīnā, sīkā epizodā, tādā kā etidē. Koŗa solistiem pievienojas arī populārais koŗdiriģents Ivars Cinkuss, priekšnesumam reizēm pieklūjas mūziķu ansambļis, bet kopumā tas ir noskaņām, izjūtām bagāts koncerts, pareizāk sakot, izrāde, kuŗā pavid konkrēti Aleksandra Čaka radīti tēli,

vienmēr precīzi attēlo darbību uz skatuves. Maskats ir smalks, jūtīgs komponists, viņa mūzika mani paņēma savā varā, jo katrā dziesmā bijām kopā ar Čaku un viņa tēliem un izstaigājām sen aizvadītos Latvijas brīvvalsts gadus, bet koncertizrādi – kompozīciju palīdzēja veidot režisors Viesturs Kairiņš.

Šajā koncertizrādē Čaka dzejoļus dzied nevis kādas izcīlas slavenības, bet – koŗa solisti, līdz ar to ikvienā dziesmā par pašmērķi kļūst nevis griba apliecināt sevi, bet gan iemiesoties kādā no Čaka tēliem. Nedaudz var diskutēt par koncertizrādes nosaukumu „Hotelis „Atlantida””, kuŗā ar Atlantidas tēlu asociējas aizgājušais laiks – pagājušā gadsimta divdesmitie – četrdesmitie gadi. Šis nosaukums koncertam atbilst, taču iznāk tāda kā atkārtotāšanās, jo arī Valentīnas Freimanes atmiņu grāmatai dots nosaukums „Ardievu, Atlantida”.

Nevar īsti zināt, kā Aleksandru Čaku uztvēŗ jaunākā paaudze, kas dzīvē ienāca pēc tam, kad dzejnieks jau pāragri bija aizgājis aizsaulē. Vai jauniešu domās un apziņā viņš vēl dzīvo? Un vai viņos mostas kādas emocijas, ieskanoties dziesmai „Miglā asaro logs”? Tā ir dzeja par mīlestību. Arturs Maskats atzīst, ka Čaks varētu būt viens no visspožākajiem Eiropas dzejniekiem, ja vien mums būtu lielas tautas valoda, kuŗā dzejoļus var lasīt daudzi simti un tūkstoši. Tāpēc Čaks pagaidām pieder mums – latviešiem. Arturs Maskats kādā intervijā laikrakstam *Kultūra Diena* piebilst: „Viņš ārkārtīgi mīl savus cilvēkus, visu savas dzejas personāžu: visus tos vazaņķus, staigules, protams, ormaņus. Viņš droši vien varēja ar tiem

šajā, padrūmajā Spiķeŗu koncertzālē uz Aleksandru Čaku varējām paraudzīties mēs, kas bijām kopā ar viņu, un par to paldies Maskatam.

Spiķeros spēlē arī teātri

Tuvojoties izrādes sākumam, laipna meitene pārbauda biļetes. Un var sākties ceļš pa koka kāpnēm uz trešo stāvu. Līdz otram stāvam – vēl nekas, bet tālāk gan jāiet apdomīgi, jo pakāpieni ir ļoti šauri. Pēc izrādes dodoties lejup, patiešām uz mācās bažas – ka tikai nelaužu kaklu! Bet pagaidām ceļš ved augšup. Iegāju izrādes norises telpā, zālē kādas četras rindas ar skatītājiem domātiem krēsliem, un kādu brīdi jutos kā pirms daudziem gadiem Ņujorkā, kur aizgāju uz „Kaķu” izrādi un gribēju garderobē nodot mēteli, bet nācās to saritināt un palikt zem krēsla. Gluži tāpat vajadzēja rīkoties spiķeŗa zālītē! Nekādas skatuves tur nav, nekādu dekorāciju arī nav. Telpa pavisam tukša. Kad nodzīsa gaisma, es satrūkos, – vai tiešām būs jāsež tumsā? Tik traki, protams, nebija, pa durvīm iespraucās (tā izrādē bija domāts!) aktieŗi, viņus apgaismoja neliels prožektors.

Sākās izrāde. Nosaukums „Dzin”. Vai tas būtu kāds ķīniešu vārds? Nē, tas ir skaņas atdarinājums: kad piesit zvaniņam, tad atskan – dzin. Lugas autora vārds man ir svešs, neko par viņu pateikt nevaru, nezinu, vai izrādes pamatā ir luga vai dramatisējums. Tāpat nepateikšu, kā tulkot teātra nosaukumu – *Dirty Deal* teātris, bet programmas lapīnā par to rakstīts: „Neatkarīgais teātris *Dirty Deal Teatro* ir vieta, kur jaunie režisori, jaunie choreo-

Viktors Hausmanis

Filmas par mūsu vēsturi

Maija pirmajās dienās, kad atceramies Satversmes sapulces saaukšanas dienu 1. maiju un svinam Latvijas Neatkarības atjaunošanas gadadienu, Latvijas televīzija bija parūpējusies par labu un saturīgu programmu, izrādot dažādu gadu latviešu aktieņu filmas. Programmā būtisku vietu ieņēma arī jaunāko dokumentālo filmu izrādes, kas visbiežāk sasauca ar vēsturiski nozīmīgiem mūsu tautas vēstures notikumiem. Televīzijas 1. kanālā izrādītās dokumentālās filmas katra savā veidā apliecināja Latvijas neatkarības ieguvumus – gan vēstures izpētē un atainojumā, gan svarīgu personību atklāsmē.

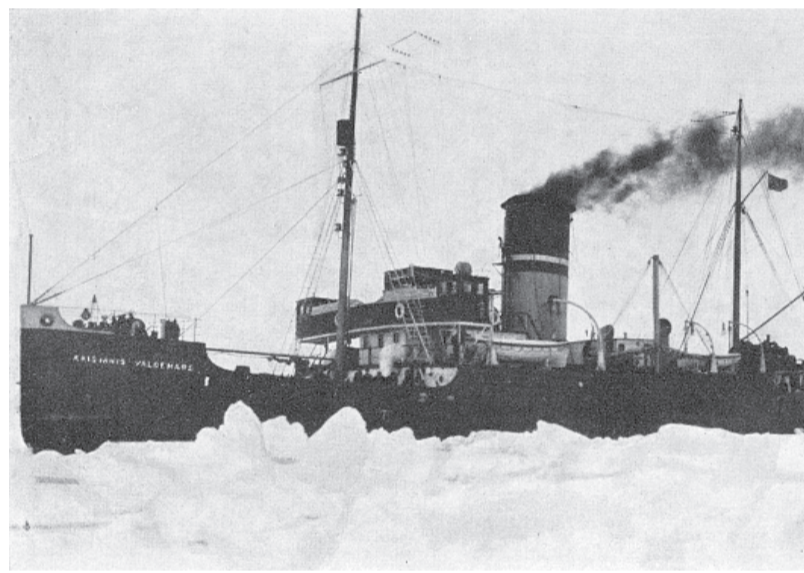
Režisores Dzintras Gekas filma „Konstantīns” (2011) stāsta par Latvijas pirmā prezidenta Jāņa Čakstes dēla Konstantīna Čakstes likteni.

Būdam jurists, politiķis un patriots, Konstantīns Čakste Otrā pasaules kara gados kļuva par Latvijas Centrālās padomes priekšsēdi un darbojās ar mērķi panākt Latvijas neatkarību no jebkādas okupācijas varas. Viņa dzīvesgājums, uzskati un attiecības ar laikabiedriem un ģimenes locekļiem atdzīvojas atmiņu stāstos, fotoattēlos, paša Konstantīna Čakstes izteikumos. Filmas scenārists Ēriks Lanss šajā kinostāstā aptvēris plašu materiālu, režisore Dzintra Geka kopā ar operātoru Aivaru Lubānieti vēstījumam piešķīrusi intīmu, pat klusinātu raksturu, lielu vietu ierādot Čakstes meitu stāstījumam par ģimenes ikdienas bērniņa un atmiņu par tēvu.

Līdzīgi kā citos Dzintras Gekas darbos, arī šajā filmā nav spožu efektu un ārēji košu epizodu, bet ir nopietna iedziļināšanās

attēlojamās personības raksturā, uzskatos un dzīves mērķi. Konstantīna Čakstes idealisms un principiālitate, par ko filmā liecina viņa līdzgaitnieki un arī meitas, ir īpašības, kuŗu tik traģiski pietrūkst mūsdienu Latvijas politiķiem. Augstie ētiskie kritēriji, kuŗus savā dzīvē un darbībā ievēroja Konstantīns Čakste, liek ne tikai viņu uzlūkot par izcilu un pašreizēdīgu personību, bet arī atklāj dziļu personības traģiku. Vai mums ir vajadzīgi varoņi, kas spēj uzpurēties augstāku mērķu vārdā? Tas ir jautājums, kas paliek neatbildēts pēc filmas beigām.

Dokumentālā filma par ledlauzi „Krišjānis Valdemārs”, kas savulaik piecpadsmit gadu garumā apkalpojīs Rīgas ostu un izvedis simtiem kuŗu no Kolkas šauruma līdz Rīgai un atpakaļ, intriģē ar informācijas blīvumu un temas izvērsumu. Pusstundas laikā uzzinām tik daudz par paša kuŗa vēsturi un likteni, par Rīgas ostas saimniecisko

Vēsturisks attēls, kuŗā iemūžināts ledlauzis "Krišjānis Valdemārs"

darbību, par dzīvi pagājušā gadsimta 20.-30. gadu Latvijā, ka šķiet, esam saņēmuši pamatīgu mūsu valsts vēstures mācībstundā. Scenārists Alvis Lapiņš kopā ar režisoru Pēteri Krilovu un operātoru Valdi Celmiņu izveidojuši saturā bagātu un vizuāli izteiksmīgu filmu, kuŗā aizsalušās Daugavas ainavas un no mūs-laika ledlauza „Varma” klāja uzņemtie skati piešķīr dokumentālajam vēstījumam poētisku zemtekstu.

Filmas sākumā ir savilņojoši skati, kas uzņemti Baltijas jūras dzelmē, kur igauņu ūdenslīdēji atraduši „Krišjāņa Valdemāra” vraku. Aiz kadra sarunājas divi vīri – nosacīti „Vecais” ar „Jauno”, un pieredzējušais, zinīgākais, stāsta jaunajam par ledlauza tapšanu, par situāciju valstī, par rosību Rīgas ostā, par manipulācijām ar brīvās valsts kuŗi, kad mainās varas. Un „Krišjānis Valdemārs”, ledlauzis, kas divreiz vedis valsts vizītēs arī Latvijas prezidentus uz Somiju un Zvied-

Dokumentālās filmas plakāts

riju, mūsu priekšstatos pārtop par dzīvu būtņi. Un lepnās brīvvalsts lepnais kuŗis ir godam pelnījis, lai to pieminētu kā sava laika varoni. Šai filmai ir ne vien informātīva un dokumentāla vērtība, to raksturo arī īsts pašlepnums par tautu un valsti.

Trešais darbs, kas arī lika domāt par vēsturi, bija dokumentālā filma „Ceplis. Filmas arheoloģija”, ko izveidojusi kinokritiķe Daira Āboliņa sadarbībā ar režisoru Agitu Čāni-Ķīli. Tā veltīta Rīgas kinostudijā pirms četrdesmit gadiem uzņemtajai filmai „Ceplis” pēc Pāvila Roziša romāna motīviem. Toreiz režisors Rolands Kalniņš uzņēma filmu, kas oficiāli tika atzīta par „buržuaziskās iekārtas kritiku”, tāpēc cenzūra tai „nepiesējās”, atļāva rādīt plašai publikai. Tagad, izdarot arheologu cienīgus pētījumus, tiek stāstīts, kā ritējies darbs ar filmu, ar kādām domām un centieniem strādājis režisors, operātors, aktieři.

To laik, 1972. gadā, filmas vei-

dotāju saime sapratās no pusvārda, viņus vienoja radoša atmosfēra un uzdevums atdzīvīt to Latviju, kāda reiz bijusi, – krāsās, skaņās, smaržās, tērpu toņos un modeļos. Filmā „Ceplis” iemūžināts psiholoģiski un žanriski precīzi izstrādāts aktieņu tēlojums, taču tajā ir nofilmēts daudz kas vairāk – ilgas pēc skaistas un neatkarīgas valsts. Daira Āboliņa, meklējot apliecinājumu šai atziņai, iztaujā aktieŗus, režisoru Rolandu Kalniņu, kuŗam šajā pavasarī aprit 90 gadi. Atceroties aizrautīgo darbu ar „Cepli”, tos aktieŗus, kuŗu vairs nav mūsu vidū, gūstam apliecinājumu atziņai, ka arī padomju varas gados īsti radošs mākslinieks spēja būt iekšēji brīvs. Laimīgā kārtā tas izdevās tiem, kas bija aizrāvušies ar domu filmēt Viktora Lorenca scenāriju un, kaut aizplīvurotā veidā, apliecināt savu mīlestību pret to laiku, kā šķita, uz visiem laikiem zaudēto Latviju.

Gundega Saulīte

VIEDOKLIS

(Turpināts no 5. lpp.)

Par Latvijas tautsaimniecības pareizo ceļu

Kā veidojams otrais stūrakmens Latvijā – nodokļu un no-devu politika?

Jāpiekrīt, ka Latvijas tautsaimniecība arī ar nodokļu un no-devu politiku nav uz pareizā ceļa. Sen būtu bijis jāievieš progresīvais ienākumu nodoklis.

Vai nav divaini, ka neviena politiskā partija nepieprasa, lai visi nevajadzīgie darījumi ar ofšoriem būtu apliekami ar 100% transakciju nodokli? Latvijā var nemaksāt īpašuma nodokli, ja Mākoņu māja Baltezerā reģistrēta Ģērsijas salā.

Konstatēt, kuŗi darījumi ar ofšoriem ir vajadzīgi un kuŗi nav, – tas būtu Valsts ieņēmumu dienesta (VID) īstenais darbs, nevis – kā tagad – mazu uzņēmumu sīkumaina, nomācoša kontrole. VID Latvijā ir nevis tautsaimniecības attīstības veicinātājs, bet gan mazo un vidējo uzņēmumu neveicinošs tramdiņš.

Globalizācijas un tehnisko iepēju dēļ nodokļu politika būtu jāveido galvenokārt kā PVN politika. Katras preces cenā ienākumu un īpašuma nodoklis, ka arī attiecīgās nodevas ir ietvertas kā

kalkulētās cenas sastāvdaļas. Šai aspektā būtu pareizi Latvijā ieviest diferencētu PVN nodokļu sistēmu. Latvijā ražotām precēm zemas PVN likmes. Precēm, kuŗas Latvija neražo vai nevar ražot, augstas PVN likmes.

Tas mazinātu arī negatīvo VID darbību, jo PVN pārvaldei VID faktiski vairs nebūtu vajadzīgs.

Kā veidojams trešais stūrakmens Latvijā – uzņēmēju kultūra un atbildība?

Maz runā par to, ka PSRS lielākais ļaunums bija uzņēmēju un saimnieku iznīcināšana – ne tikai Latvijā, bet visā padomju blokā.

Vēl divdesmit gadus vēlāk ir dzirdams sauciens pēc stingras rokas, stingras pārvaldes un varas vertikāles.

Līdz ar to nav saprasts, ka labi izkārtējumi tautsaimniecībā nāk nevis no stingras rokas, stingras pārvaldes un varas vertikāles, bet gan no atbildīgu uzņēmēju risinājumiem un priekšlikumiem.

Taču var gadīties, ka padomju mantojums Latvijā ir pārāk smags,

lai tautsaimniecība attīstītos kā sociāla tirgus saimniecība.

Uz šī fona – Latvijas iestāšanās vai neiestāšanās Eirozonā?

Vai Eirozona (Ez) pastāvēs vai sabruks? Mana pārliecība tāda, ka tā pastāvēs. Vācija piekritīs, ka eiroobligācijas nāk valstu obligāciju vietā. Vācijai tas sākumā maksās vairāk, jo eiroobligācijām vismaz sākumā būs augstāka procentu likme nekā vācu valsts obligācijām. Taču, tā kā galvenā ieguvēja no Ez ir Vācija, tad Vācija vēl šogad piekritīs eiroobligācijām.

Latvijai eiroobligācijas būs izdevīgas, jo procentu likmes būs zemākas nekā tās, ko Latvija maksā tagad. Tas ir vēl viens aspekts, kādēļ Latvijai jāiestājas Ez.

Bet ir vēl viens aspekts, kādēļ Latvijai jāiestājas Ez. Šī aspekta dēļ Latvijai vajadzēja darīt visu, lai tur iestātos jau 2008. gadā. Latvija jau 2008. gadā bija vienīgā ES valsts, kuŗai pret eiro bija un ir vēl šodien pozitīvs naudas plūvurs. Tas ir vienīgais pozitīvais aspekts lata nepareizam kursam pret eiro, kuŗa dēļ notiek disku-

sijas, vai lats būtu bijis jādevalvē, vai ne. Pārejot uz eiro, ienākumi – kā algas, tā pensijas – palielinātos. Tā kā Igaunijā jau eiro ir, tad arī preču cenas Latvijā nevarēs būt diez ko augstākas nekā tur.

Bet, ja nu tomēr Ez sabruks, kas Latvijai jādara tad? Tad lats ir nevis jādevalvē, bet gan jādala, lai blakus ražosanai Latvijā varētu attīstīties arī finanču pakalpojumi. Lats jādala tirgus latā un

finanču latā (bijušais Luksemburgas modelis). Ar tirgus latu maksā par precēm un algām. Pašvaldību bankām ir pieejams vienīgi tirgus lats.

Ar finanču latu nodarbojas finanču pakalpojumu sniedzēji. Ja finanču pakalpojumu sniedzējs bankrotē, necieš ne Latvijas valsts, ne tirgus lata depozītu noguldītājs.

Dr. Kārlis Āboliņš

Lasiet tīmeklī!

www.brivalatvija.lv

Vēlaties uzzināt par tautiešiem Lielbritānijā?

Skatiet tīmeklī

www.latviesiem.co.uk

Latvijas diplomātijas simbolam Zigfrīdam Annai Meierovicam – 125 gadu atcere

Šis gads ir Latvijas pirmā ārlietu ministra, Lāčplēša Kara ordeņa kavaliera Zigfrīda Annas Meierovica atceres gads. Par godu izcilajam valstsvīram *Latvijas Pasts* izdevis speciālas aploksnes, kuru zīmogošana notika Latvijas Republikas Ārlietu ministrijā, Meierovica zālē.

Z. A. Meierovics (1987-1925) ir viens no izcilākajiem mūsu valstsvīriem un sabiedriskiem darbiniekiem. Pēc Latvijas Republikas proklamēšanas 1918. gada 18. novembrī Latvijas Tautas padome Z. A. Meierovicu iecēla par ārlietu ministru. Viņa vadībā tika izveidots Latvijas ārlietu resors – Ārlietu ministrija ar diplomātiskajām un konsulārajām pārstāvībām ārzemēs, nosakot ārpolitikas pamatvirzienus. Z. A. Meierovics Brīvības cīņās Polijā risināja pārrunas par atbalsta saņemšanu cīņā pret Berntonu. Atgriezies Latvijā, viņš brīvprātīgi iestājās Studentu bataljonā par ierindas kareivi, piedalījās kaujās un 1927. gadā tika apbalvots ar III šķiras Lāčplēša Kara ordeni (Nr. 2063). No 1918. gada 19. novembra līdz 1924. gada 25. janvārim Z. A. Meierovics bija ārlietu ministrs, no 1921. gada 26. jūnija līdz 1923. gada 26. janvārim un no 1923. gada 27. jūnija līdz 1924. gada 25. janvārim – Latvijas Ministru prezidents. Bija Tautas padomes, Saeimas deputāts. Z. A. Meierovica tālredzīgajai diplomātiskai darbībai ir liela nozīme Latvijas starptautiskā atzīšanā *de iure* 1921. gada 26. janvārī. Latvijas valstiskās neatkarības nosargāšanai 1920. gadā viņa vadībā noslēgti Miera

līgumi ar Padomju Krieviju un Vāciju.

Ideja Rīgā celt Brīvības cīņām veltītu pieminekli radās 1922. gadā, un toreizējais Latvijas Ministru prezidents Zigfrīds Anna Meierovics uzdeva izstrādāt noteikumus konkursam par pieminekļa celtniecību. Pēc vairākiem konkursiem tika izvēlēts Kārļa Zāles projekts „Mirdzi kā zvaigzne!”. Celtniecības darbi sākās jau pēc Z. A. Meierovica nāves, 1931. gadā, un tos fināncēja ar tautas ziedojumiem. Brīvības pieminekļi ir Latvijas valstiskuma, latviešu tautas vienotības, neatkarības un brīvības simbols.

Z. A. Meierovica ieguldījums Latvijas valsts starptautiskajā atzīšanā ir pelnījis vislielāko atzīnību. Ja būtu sekmējies šī izcilā valsts darbinieka savulaik veicinātā Ziemeļaustrumeiropas, Baltijas valstu sadarbība, pašas Latvijas politiku saskaņa, Latvijas vēsture, iespējams, būtu veidojusies krietni labāka. Par ievērojamā valstsvīra darbību uzskatāmi stāsta Latvijas Republikas vēsturiski dokumenti un literatūra Z. A. Meierovica 125 gadu atcerei veltītās izstādēs.

Pagājuši 87 gadi kopš ievērojamā Latvijas valstsvīra Z. A. Meierovica traģiskās bojā ejas satiksmes nelaimes gadījumā 1925. gada 22. augustā uz Tukuma – Birzules autoceļa, bet viņa piemiņa Latvijā aizvien tiek godāta. Saglabāta 1935. gadā Z. A. Meierovica piemiņai stādītā bērzu birzs. Pagājušā gada Lielajā pavasarā talkā toreizējais ārlietu ministrs Ģirts Valdis Kristovskis kopā ar ministrijas darbiniekiem Tūkuma novada Sēmes pagastā sako-

Autors Tālivaldis Margevičs...

pa pirmā Latvijas ārlietu ministra piemiņas vietu, kur 1926. gadā uzstādīts piemiņas akmens ar bronzas bāreljefu. Piemiņas vietas sakopšanā piedalījās arī Z. A. Meierovica vedekla Ingrida Meierovica, kā arī vietējo Sēmes un Zentenes pagasta pārvaldes darbinieki un iedzīvotāji. 2011. gadā mūžībā aizgāja ilggadējā Z. A. Meierovica piemiņas vietas kopēja Milda Anna Venita Goste, kuŗai 2008. gada novembrī tika pasniegts Ārlietu ministrijas Atzinības raksts. Latvijas *de iure* atzīšanas dienā 26. janvārī Z. A. Meierovica atdusas vietā Meža kapos Ārlietu ministrijas pārstāvji nolika ziedus. Ārlietu ministrijā, Z. A. Meierovica zālē, joprojām apskatāma pirmajam ārlietu ministram veltīta izstāde.

Rīgā ir Zigfrīda Annas Meierovica bulvāris, kā tas bijis Latvijas brīvvalsts pirmskaŗa laikā.

...un Ingrida Meierovica grāmatas atvēršanas sarīkojumā

Nodibināta „Meierovica biedrība par progresīvām pārmaiņām” („Meierovica biedrība”), par darbības moto izvirzot vārdus, ko Z. A. Meierovics teicis 1917. gadā Valkā, dibinot Latviešu pagaidu nacionālo padomi: „**Par visām lietām mums jāpatur tuvāki Latvijas liktenis un tās vajadzības un prasības. Mums jāizlie-to visi ceļi, lai sagādātu un izauklētu Latvijas laimi.**”

Viena no biedrības aktivitātēm

ir „Meierovica sarunas”, kas vienkopus pulcina dažādu jomu labākos lietpratējus un interesētus, kuŗi sarunas laikā dalās ziņāšanās, pieredzē un idejās, lai uzlabotu kādas konkrētas sfairas darbību. Tātad ir cilvēki, kas turpina izcilā valstsvīra Z. A. Meierovica tālredzīgās politikas virzību šodienas Latvijā.

Aprīļa beigās Z. A. Meierovica piemiņa tika sumināta arī Mazajā ģildē, kur notika pazīstamā scēnārista un kinorežisora Tālivalža Margeviča lugas izdevuma „Zigfrīda Annas Meierovica sadalītā mīlestība” atvēršanas svētki. (Grāmatu izdevis apgāds „Jumava”).

T. Margevičs: „Vēlējos tuvoties šī milas stāsta vēsturiskai patiesībai. Tādēļ caurskatīju arhīvus, pa drupačai vācu laikabiedru pie rakstītās atmiņas, pārlapoju vēsturiskus pētījumus, un, iespējams, spēru kādu soli tuvāk leģendāro jauno cilvēku jūtu noslēpumam. Un tomēr šī drāma ir tikai mana versija par gandrīz simt gadus seniem notikumiem, jo vēstules, kuŗās savu dvēselu mulsumu un kaislības viens otram atklājuši Kristīne un Zigfrīds, viņi ir paņēmuši sev līdz.”

Valija Berkina
Ligita Kovtuna

ZIŅAS ĪSUMĀ

Latvijā no 17. līdz 29. aprīlim viesojās Taivanas jauniešu delegācija Rotari financētā pieredzes apmaiņas programmā GSE (*Group Study Exchange*). Viesi apmeklēja Talsus, Ventspili, Kuldīgu, Ogrī, Jēkabpili, Jelgavu un Rīgu. Savukārt Latvijas jaunieši četras nedēļas pavadīja Taivanā. Latvijā darbojas 20 aktīvi Rotari klubi.

Skrīveru zemkopības zinātniskā institūta izmēģinājumu lauka 16 hektarus projekta “Daudzfunkciju lapukoku un energoaugu plantācijas ierīkošanas un apsaimniekošanas modeļa izstrāde” laikā Skrīveru un Latvijas Valsts mežzinātnes institūta (LVMI) „Silava” darbinieki iestādīja vairāk nekā 5000 koku.

Ventspils Centra sākumskolas astoņi 4.–6. klases skolēni un pedagogi no 28. aprīļa līdz 5. maijam ciemojās Itālijas pilsētā Monjago, kur tikās ar Comenius projekta *Zinātniska pieeja Eiropā* partneriem no Turcijas, Anglijas, Rumānijas, Bulgārijas, Somijas, Zviedrijas un Spānijas. Ventspilsnieki iepazīstināja ar pašu sagatavoto grāmatu, kuŗā iekļauti dalībvalstu mācību stundu plāni par tematiem *Saules sistēma, Ūdens, Vējš, Gaiss, Augi, Dzīvnieki*.

Ventspils novada Popes un Tārgales pagastā atklāts Latvijā lielākais un modernākais vēja elektroenerģijas parks, kuŗā darbosies deviņi vēja ģenerātori, informēja projekta attīstītāja SIA *Winergy* pārstāvji. Parkā uzstādītie jaunās paaudzes *Siemens* ģenerātori ir jaudīgākie un modernākie Latvijā.

Grobiņā maija sākumā tika atvērta arhαιologu V. Petrenko un J. Urtāna grāmata „Grobiņas arhαιologiskie pieminekļi”. Grobiņa kopā ar vikingu laika pieminekļiem Ziemeļvalstis (Islandē, Vācijā, Dānijā, Norvēģijā, Zviedrijā) uzsākuši ceļu uz vietu UNESCO Pasaulas mantojuma sarakstā transnacionālajā nominācijā „Vikingu laika pieminekļi un vietas”. Grobiņa 2011. gadā iekļauta UNESCO Pasaulas mantojuma Latvijas Nacionālajā sarakstā.

Gulbenes biedrība „Bāniša draugu klubs” (2011), dibināta uz Baltijas kultūras pieminekļa „Gulbenes-Alūksnes šaursliežu dzelzceļš” bāzes, - savā īpašumā ieguvusi senu šaursliežu dzelzceļa dizellokomotīvi, Baltijā retu bufetes tipa vagonu un Ammendorfā platformu (būvēta 1949. gadā), kas būs topošā muzeja eksponāti.

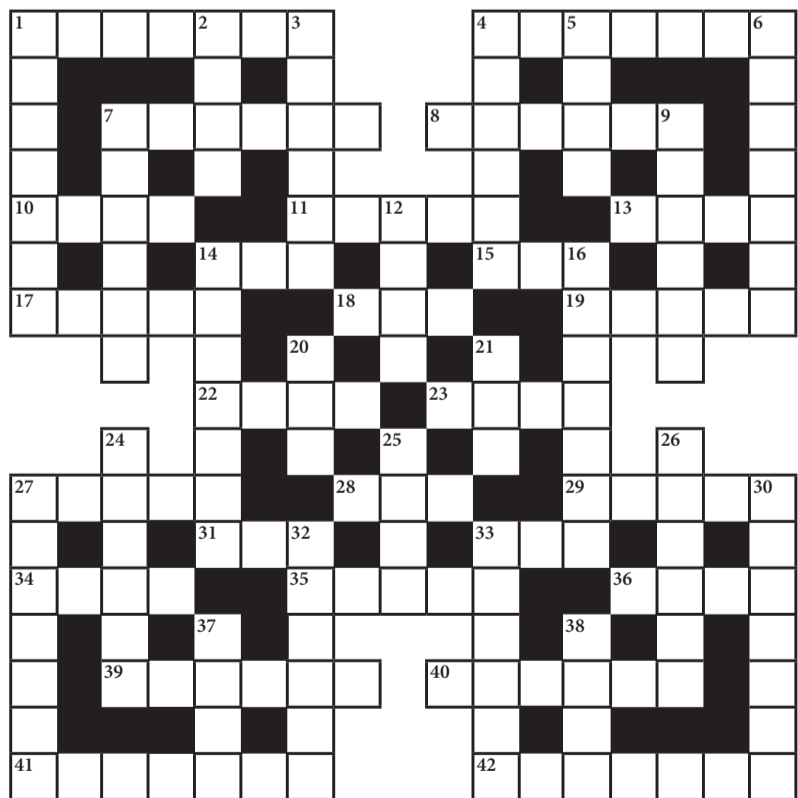
Līgatnes novada dome pirms tūrisma sezonas sākuma uzņemtā Latvijas Kūrortpilsētu asociācijā (dib. 2008. g.), kuŗā jau ir Jūrmala, Saulkrasti, Salacgrīva, Sigulda, Carnikava un Ogre. 2011. gadā Līgatne ar unikālu industriālo pieminekli – papīrfabrikas ciematu, Dabas takām, Vienkoču parku, padomju slepeno bunkuru, pārceltuvi pār Gauju, klientis izveidotajiem alu pagrabiem kļuvusi par vienu no izcilākajiem ES tūrisma galamērķiem.

Daugavpils pilsētas dome 2. maijā parakstīja sadarbības līgumu ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūru (LIAA). Līgumā paredzēts, ka LIAA informēs pašvaldību par aģentūras atbalsta programmām, jaunu produktu vai tehnoloģiju eksporta potenciālu un attīstības iespējām un veicinās Daugavpils kā pievilcīgas investīciju teritorijas pazīstamību.

Rēzeknes slimnīcā 3. maijā atklāja glābējsilīti (baby box), kas ir jau otra Latgalē. Kopš 2009. gada silītes Latvijā atvērta Rīgā, Liepājā, Daugavpilī un Ventspilī, un vecāki tur jau ievietojuši 16 jaundzimušos. Īsiņas sagatavoja **Valija Berkina**

Krustvārdu mīkla

Sastādījis Ēvalds Krolis

Līmeniski. 1. Dzelzceļa pieturvieta. 4. Dziedāt, spēlēt (*poēt.*). 7. Ēkas stūŗa savienojums guļbūvē. 8. Cukur rūpniecības blakus produkts. 10. Militāra organizācija (*abr.*). 11. Zemes garozas minerālu slānis. 13. Graudaugi. 14. Rierumsemītu augstākā dievība. 15. Tīrumu robežjosla. 17.

Gultas piederumi. 18. Asinssūcējs kukainis. 19. Asinrades orgāns. 22. Pilsēta Itālijā. 23. Kādas Eiropas valsts galvaspilsēta. 27. Teikt. 28. Prievārds. 29. Spēka un gribas pieplūdums. 31. Aita. 33. Norādāmais vietniekvārds. 34. Vadži. 35. Sievietes vārds (maijā). 36. Stāvoklis šacha spēlē.

39. Sacensību sākums. 40. Balsti; atbalsti (*sar.*). 41. Zirgu novietne pie krogiem (*novec.*). 42. Vietas, kur savienojas upes.

Stateniski. 1. Gaļas tirgotava (*novec.*). 2. Seni Peru valsts iedzīvotāji. 3. Ar rūgtvielām bagāts tītenaugs. 4. Kritiska attieksme; neticība, šaubīšanās. 5. Ūdens tilpes. 6. Valsts Rietumāzijā un Eiropas dienvidaustrumos. 7. Rīks zirga skubināšanai. 9. Studijas, vingrinājumi. 12. Sejas daļa. 14. Pilsēta Turcijas DR. 16. Valstu apvienība, savienība. 20. Akmensplekste. 21. Veidot pīnumus. 24. Lauksaimniecības darbariki. 25. Pīne. 26. Zirga apavs. 27. Apla daļa, ko ierobežo divi radiji. 30. Grauzējs stepju apgabalos. 32. Pilsēta ASV. 33. Viegla materiāla mītnes. 37. Aizliegums. 38. Krāsot.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 18) atrisinājums

Līmeniski. 5. Latvija. 6. Fabrika. 9. Standarts. 12. Kārtot. 13. Alkas. 14. Skārds. 17. Buldogs. 18. Skola. 20. Velte. 21. Atsliet. 25. Valūta. 26. Viela. 27. Misiņa. 30. Vagonetes. 31. Mirkliis. 32. Sekante.

Stateniski. 1. Izjūta. 2. Flauta. 3. Kašmīrs. 4. Skaudrs. 7. Analogs. 8. Takas. 10. Dokuments. 11. Skalpelis. 15. Edīte. 16. Skāla. 19. Stelles. 22. Aldaris. 23. Lidot. 24. Hidrāts. 28. Salikt. 29. Sēģene.

Sērojot pieminam ilggadējo
Latvijas Okupācijas mūzeja fonda un
Okupācijas mūzeja atbalsta grupas ASV
padomes locekli
Triju Zvaigžņu ordeņa virsnieku

**MĀCĪTĀJU
VILI VĀRSBERGU
1929–2012**

Latvijas 50 gadu okupācijas mūzeja atbalsta grupa
Latvijas Okupācijas mūzeja biedrība
Latvijas Okupācijas mūzeja saime

Mūžībā aizgājis mūsu mīlais vīrs un papa

ŽANIS ŠEIBE

Dzimis Kronstatē, Krievijā, 1918. gada 17. augustā,
miris Northamptonā, Anglijā, 2012. gada 21. aprīlī

Par viņu sēro sieva Malvīne
dēls Mārtiņš un meita Astra
ar dzīvesbiedriem Anglijā
un radi Latvijā

Mūžībā aizgājusi
uzticīgā DV Plkv O.Kalpaka nodaļas biedre

HELMA TIPSIS

Dzimusi Vācijā 1939. gada 25. martā,
Mirusi Vācijā 2012. gada 22. aprīlī

DV Plkv O.Kalpaka nodaļa
Etlingenā, Vācijā

Mūžīgā mierā aizgājusi
mūsu mīļā māmiņa, vecmāmiņa
un vecvecmāmiņa

**ĀRIJA SIGRĪDA ŠALTS,
dzim. ALSUPS**

Dzimusi Priekuļos 1921. gada 16. martā,
mirusi Tyresō 2012. gada 18. aprīlī

Par viņu sēro
Rasma un Jānis ar ģimenēm
Ilze
mazbērni un mazmazbērni
radi Latvijā

Izvadīšana no Bollmora Dalens baznīcas
š.g. 25. maijā plkst. 14.00.

Ziedojumi laikrakstam – 2012. gada martā un aprīlī

R. Foreman, Chandlers Ford; V. Pirvics, Hantingtonā;
Bradfordas ev.lut. draudze; J. A. Dzītars Halifaksā;
M. Dreifelde, „Straumēnos”; Z. Šakals, Korbijā;
Angļu-latviešu biedrības „Pavasara svētki”;
T. Misiņš Hārlovā; A. Sinka, Bamburijā;
I. Auziņa-Smita, Lafborovā; E. Barkāns-Nāgele, „Straumēnos”.

Kopā – GBP 551,-
Brīvās Latvijas izdevēji, redaktore un administrātorē izsaka visiem
ziedotājiem sirsnīgu pateicību.

MATĪSS KUKAINIS ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

Vai aizvadītā gada skaistākā grāmata jau ir jūsu grāmatplauktā?

Z. fon Fegezaka grāmatu „Senči un pēcteči” varat iegādāties
Latvijas grāmatirdzniecības vietās, arī Okupācijas mūzeja
grāmatu galdā.

Redakcija mīļprāt jums šo grezno izdevumu izsūtīs pa pastu.
Maksa, ieskaitot pasta izdevumus, uz ASV – USD 56,-, uz
Eiropas valstīm – Euro 35,-.

Sazinieties ar redakciju; tālr. - +371 67326761, + 371 29439423,
e-pasts: redakcija@laiks.us

P.S. Eduarda Silkalna recenziju par Z. fon Fegezaka grāmatu
varat izlasīt mūsu laikraksta Nr.3, kā arī mājaslapas www.laiks.us
sadaļā recenzijas.

SIA „MADONAS POLIGRAFISTS”

ir pazīstama kā viena no
senākajām tipografijām Vidzemē.
Šodien esam kļuvuši par modernu plaša profila
tipografiju – drukājam avīzes, veidlapas, brošūras, kalendārus.
Pēdējos gados īpašu uzmanību pievēršam grāmatu ražošanai
gan cietajos vākos, gan termolīmētām grāmatām mīkstajos
vākos.
Tipografija nodrošina ar darbu Madonas pilsētas un tās rajona
70 iedzīvotājus. Mūsu galvenā prioritāte ir izpildīt to, kas
apsolīts klientam.
Esam gandarīti, ka varam sadarboties arī ar laikraksta
„Brīvā Latvija” redakciju!

Gaidīsim pasūtījumus arī no Jums!

Mūsu adrese: Saieta laukums 2a, Madona, LV-4801, Tālr. +371 64822742
e-pasts: pasutijumi@madpol.lv

Rīgas klientu birojs: K. Valdemāra iela 106/108, Rīga, LV-1013, Tālr. +371 67315026
e-pasts: madpolriga@madpol.lv

Brīvā Latvija reklāmas cenas Latvijā

Cena - Ls 0,78 par cm²
ierāmējumā
Atlaides par reklāmas
publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu
reklāmu 2 reizes, paredzēta
atlaide 10 % apmērā no
parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu
reklāmu 3 reizes, - 15 % no
parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu
reklāmu 4 reizes un vairāk,
- 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM:
LS 0,39 par 1 cm²
ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS:
LS 28,60

Pasta adrese:

Ausekļa iela 14 - 2
Rīga, LV - 1010

Tālrunis + 371 67326761
Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.
Rietumeiropas latviešu laikraksts,
iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.
Izdevēji: Brīvās Latvijas izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna
Brīvā Latvija redakcija – Ausekļa iela 14-2,
Rīga, LV-1010
Tālr (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,
Tālrunis: +371 67326784.
e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis “Straumēni”,
Cattorpe Manor, Cattorpe, Leics.
LE17 6DF, England. Tālr. 01788823438, fakss
01788822441. Kārto visas sēru un citu sludinājumu
maksas; pieņem rietumu abonementus,
izņemot Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā:
Dz.Purmale, 34 Brook Road, Leicester LE5
2HE.
Tālr. 01162431322, fakss 01162433312.
e-pasts: dzidra.purmale@talktalk.net

Abonementa maksa, sākot ar
2010. gada 1. jūliju:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 60; 12 mēnešiem
GBP 110. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā
sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adresē
sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Lielbrī-
tānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši Kr 650,-; 12 mēneši Kr
1240,-. Naudas pārvedumi: Lettiska Hjälpkom-
mittēn, Brīvā Latvija (Wallingatan 34, 5 tr, S-111
24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Tālr. un
fakss 08 - 214425.

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. - 130 eiro;
6 mēn. - 70 eiro; 3 mēn. - 40 eiro; BL konts Lettische
Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159
Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20,
konts 271 751 204. Adrese abonēšanas jautājumiem:
Ivars Vētra, Mittelstr. 3, D-35415 Pohlheim,
tālr. +49 6004 2801, e-pasts: ivetra@web.de. Cita
informācija Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft
in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440
Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 70 eiro;
12 mēnešiem 130 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku
uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem
USD 90,-, 12 mēnešiem USD 170,-.

Latvijā: 6 mēnešiem Ls 20, 12 mēnešiem Ls 34.

Latviešu organizāciju un privātie sludinājumi
maksā £3 par 10 mm augstu viensējīgā platumā
aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x
7 cm) £35. Zviedrijā - 500 kr.
Komerģiālie sludinājumi £6 par 1 slejas cm.

Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parak-
stītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī
redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem
nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publi-
kācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper
published by the Latvian Publishers Association,
Ausekļa iela 14-2, Rīga, LV-1010, Latvia.

Iespiests: SIA Madonas Poligrafists

SPORTS

SPORTS

SPORTS

Latvijas hokejisti no diviem cietiem riekstiem vienu pārkoda

Helsinkos un Stokholmā risinās pasaules meistarsacīkstes hokejā. Šajā turnīrā augstākajā līgā sešpadsmito reizi startē arī Latvijas hokejisti.

Mūsu vienības pretinieki Stokholmas apakšgrupā ir Krievijas, Zviedrijas, Čehijas, Vācijas, Norvēģijas, Dānijas un Itālijas hokejisti. Šogad nodibināta jauna turnīra kārtība. Vienības sadalītas pa astoņām divās grupās, kur katrai izlasei garantētas vismaz septiņas spēles.

Latvijas hokejistu pirmie pretinieki bija meistarsacīkšu favorīti krievi. Sākums šķita ļoti cerīgs. Miks Indrašs izmantoja Krievijas vienības vārtsarga Varlamova kļūdu un izvīzēja mūsējos vadībā. Krievi pusotru periodu, kā mēdz teikt hokejisti, „meklēja” savu spēli. Bet, kad to atrada, Krievijas hokeja smagais rullis pārvēlās pāri mūsu vienībai – ripas cita pēc citas atrada ceļu Masaļska sargātājā „cietoksnī”. Kad tablo jau rādīja 4:1 krievu labā, Kaspara Daugaviņš rezultāta starpību samazināja. Pretinieki tomēr drīz vien atjaunoja triju vārtu starpību. Pirmajā spēlē mūsu hokejistiem smags zaudējums – 2:5.

Pēc spēles Latvijas vienības kapteinis Jānis Sprukts atzina, ka komanda nav izturējusi krievu spiedienu: “Kad Krievija izvīzījās vadībā, psiholoģiski salūzām.”

Valsts izlases galvenais treneris Teds Nolans atzīst, ka visi spēlētāji nav bijuši gatavi grūtājam spēlei pret Krieviju.

Pārdomāt neveiksmes iemeslus daudz laika nebija. Jau nākamajā vakarā bija jāspēlē pret sesto Vācijas izlasi, ar kuru pēdējos gados allaž gājis ļoti grūti. Latvijas izlase pasaules meistarsacīkstēs pēdējo reizi Vācijas valsts vienību bija pārspējusi 1998. gadā Bāzelē.

Sākums bija labs, līdzīgi kā pret krieviem, – mūsējie vāciešu vārtos iemeta divas ripas un izvīzījās vadībā – 2:0. Bet drīz vien pierādījās, ka runas par vāciešu sīkstumu ir pamatotas. Otrā trešdaļā pretinieki divreiz pārspēja Masaļski, un rezultāts kļuva neizšķirts – 2:2, liekot drebēt līdzjutēju sirdīm. Vai tad atkal?

Spēles beigu posmā veiksmes mūsu hokejistiem tomēr nebija pagriezusī muguru. Ar Širokova metienu tika gūta grūta uzvara – 3:2. Iepriekš Vācijas vienības vārtsargu bija pārspējuši valsts vienības debitants jaunais talants Miks Indrašs un Miķelis Rēdlihs.

Treneris Teds Nolans slavēja mūsu hokejistus, teikdams, ka

Latvijas hokejisti priecājas par uzvaru

Latvijas hokeja izlase savā otrā pasaules meistarsacīkšu spēlē pret Vāciju nodemonstrējusi izcilu komandas un spēles garu.

“Spēlētājiem pēc spēles teicu, ka šajā sporta veidā esmu tāpēc, ka ir šis izteiktais sacensību un spēles gars, kuru mana komanda šoreiz nodemonstrēja visā pilnībā. Lai arī otrā trešdaļā mums daudz kas neiznāca, trešajā daudzi spēlētāji, it īpaši Miķelis Rēdlihs un Kaspara Daugaviņš, jūtam uzlaboju savu sniegumu un kopējā spēle atkal sāka izdoties.”

Latvijas hokeja izlase 7. maijā viesojās Latvijas vēstniecībā Stokholmā, kur pieņemšanu rīkoja vēstniece Maija Manika. Latvijas Hokeja federācijas prezidents Kirovs Lipmans vēstniecei uzdāvināja Latvijas izlases krekli, uz

kuļa bija parakstījušies Latvijas valsts vienības spēlētāji. Vēstniece pateicās pušiem par izcīnīto uzvaru pār Vāciju un novēlēja izlasei panākumus arī nākamajās spēlēs.

Pieņemšanā piedalījās arī Latvijas Ministru prezidents Valdis Dombrovskis un finanču ministrs Andris Vilks. Dombrovskis novēlēja izlasei panākumus pasaules meistarsacīkstēs un pauda cerību redzēt izlasi arī turnīra nobeiguma posmā.

Otrdienas vakarā Latvijas hokejisti spēlēja ar Itālijas vienību, kas pirmajās spēlēs bija zaudējusi vāciešiem – 0:3, bet uzvarējusi daļus – 4:3.

Vieglatlētika

Laura Igaune, startējot *Vanderbilt Invitational* sacensībās ASV,

sasniedza jaunu Latvijas rekordu vesera mešanā. Labākajā mēģinājumā Igaune veseri aizraidīja 68,94 m tālu. Pirms divām nedēļām sasniegtais rekords labots par 3,16 metriem. Rezultāts ir labāks par šī gada Eiropas meistarsacīkšu kvalifikācijas normu (68,50) un tikai par sešiem centimetriem atpaliek no Londonas Olimpiādas normas. Igaune izcīnīja pārlicenošu uzvaru, tuvāko konkurenti apsteidzot vairāk nekā par pieciem metriem.

Džudo

Latvijas džudists Konstantīns Ovčiņņikovs Krievijas pilsētā Čelabinskā Eiropas meistarsacīkstēs izcīnīja trešo vietu.

Grigorjeva uz Londonu

Latvijas brīvā stila cīkstone Anastasija Grigorjeva veiksmīgi startēja Londonas Olimpisko spēļu kvalifikācijas sacensībās. Svāra katēgorijā līdz 63 kg izšķirīgajā cīņā par kvalificēšanos Olimpiādei Grigorjeva pārspēja Sandru Vīviānu Roa Velandiju no Kolumbijas.

Šachs

Aleksejs Širovs Latvijā atgriezies ar otro vietu Vladimirā Petrova piemiņas turnīrā Jūrmalā. Septiņas kārtās viņš ieguva 4,5 punktus, par puspunktu atpaliekot no uzvarētāja Krievijas šachista Morozeviča. Turnīrs risinājās pēc ātrspēles noteikumiem.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

LATVIJA

Rīgas Evaņģēliskās draudzes nākamais dievkalpojums notiks Rīgas Vecajā Sv. Ģertrūdes baznīcā svētdien, **20. maijā**, plkst. 16. Lūdzu ievērot: dievkalpojuma laiks ir mainīts! Kalpos draudzes mācītājs Klāvs Bērziņš. Notiks arī svētdienas skola. Pēc dievkalpojuma kafijas galds ar līdzpaņemtiem groziņiem.

ANGLIJA

Vanadzū salidojums notiks „Mūsmājās”, The Hall, Priory Hill, Wolston, Coventry, CV8 3FZ, **19. maijā** plkst. 10.30. Uz kopīgo maltīti jāpiesakās līdz 1. maijam, zvanot 020 8679 0442 vai sūtīt e-pastu: maritagrunts@hotmail.com.

Latvijas ev. lut. Baznīcas Pārvalde Lielbritānijā visus mīļi aicina uz Draudzū dienu svētdien, 13. maijā, Straumēnos.

Draudzū dienas programma:

Plkst. 11.30: Dievkalpojums ar dievgaldu

Plkst. 13.00: Pusdienas

Plkst. 14.30: Referāts – “Par savējiem un svešajiem”, Berlīnes draudzes mācītājs Tālis Rēdmanis

Plkst. 15.30: Koncerts – Mansfildas latviešu kamerkoris “Novadi”

Pēc koncerta – Sadraudzības pēcpusdienu

Londonas DVF namā, kluba telpās, 72 Queensborough Terrace, London W2 3SH (tuvākās pazemes stacijas – Queensway vai Bayswater), **12. maijā plkst. 15** bibliotēkas darbinieki aicina savus lasītājus, labvēļus un draugus uz

tikšanos, kad svinēsīm **Londonas latviešu bibliotēkas** pastāvēšanas jubileju. Nāciet, priecāsimies par to, ka mums Londonā vēl ir latviešu bibliotēka!

DIEVKALPOJUMI
LĪDSAS DRAUDZE, māc. G. Putce

Līdsā, Sv. Lūkas baznīcā, 9 Alma Rd., LS6 2AH, svētdien, **20. maijā**, plkst. 14 Ģimenes dienas dievkalpojums.

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. G. Putce

Varingtonā (WAI IXG, Market Gate, Holy Trinity Church), svētdien, **27. maijā**, plkst. 20 Vasarsvētku dievkalpojums ar dievgaldu un iesvētībām.

ZIEMEĻANGLIJAS-BRADFORDAS DRAUDZE, māc. G. Putce

Bradfordā, Vācu baznīcā, 29 Great Horton Rd., BD7 1AA, svētdien, **27. maijā**, plkst. 10.30 Vasarsvētku dievkalpojums ar dievgaldu un iesvētībām.

Lūdzu ievērot jauno sākuma laiku: **plkst. 10.30!**

Rovfantā, Rovfantas dievnāmā, RH10 4NG, svētdien, **20. maijā**, plkst. 11.30 Liedienu laika dievkalpojums ar dievgaldu.

Londonā, Sv. Annas un Sv. Agneses baznīcā, EC2V 7BX, svētdien, **27. maijā** plkst. 14 Vasarsvētku dievkalpojums - Svētā Gara svētki.

VIDUSANGLIJAS DRAUDZE, māc. V.Vāvere

Birminghamā, All Saints baznīcā, Kings Heath, B14 7RA, svētdien, **27. maijā**, plkst. 15.30 Vasarsvētku dievkalpojums ar dievgaldu.

VĀCIJA

Baltiešu studentu mītnē Annabergā 9. jūnijā plkst. 19 Latviešu evaņģēliski luteriskās Baznīcas Vācijā 2012. gada apgalbala mācītāju konferences un XVII sinodes nobeiguma dievkalpojums ar dievgaldu. Kalpos latviešu garīdznieki no Vācijas, Lielbritānijas un Zviedrijas. Visi laipni lūgti un aicināti!

DIEVKALPOJUMI

Diseldorfas latviešu ev.lut. draudzes nākamais dievkalpojums notiks **2. jūnijā** plkst. 14 Stephanus-Kirche (kriptā), Wiesdorfer Str.21, Düsseldorf-Wersten. Kalpos prāv. Klāvs Bērziņš, pie ērģelēm Malika kundze. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

Minsteres latviešu ev.lut. draudzes nākamais dievkalpojums notiks **3. jūnijā** plkst. 10 LCM telpās. Kalpos prāv. K. Bērziņš. Notiks arī svētdienas skoliņas nodarbības.

Beļģijas latviešu ev. lut. draudze aicina tautiešus pulcēties gadskārtējā kritošā un aizvesto piemiņas svētki Lommeles Brāļu kapos **10. jūnijā** plkst. 11 Dodendeldstraat 30, 3920-Lommel. Kalpos garīdznieki no Vācijas, Lielbritānijas un Zviedrijas. Pēc svētki paredzētas kopējas pusdienas Domein De Groote Hoef restorānā, Hoeverdijk 11, 3920-Lommel. Visi laipni lūgti un aicināti!

Berlinē, Paula Gerhards baznīcā (Paul Gerhardt Kirche), Wisbyer Str. 7, 10439 Berlin, Vasarsvētku dievkalpojums svētdien, **27. maijā**, plkst. 14. Kalpos mācītājs Tālis

Rēdmanis, pie ērģelēm Dr. Rudite Līvmane-Lindenbeck. Pēc dievkalpojuma baznīcas sānu jomā kafijas galds ar līdz atnestiem cienasta groziņiem.

Hamburgā, Sv. Pēterā baznīcā (Hauptkirche St.Petri), Bei der Petrikirche 2, 20095 Hamburg, dievkalpojums svētdien, **20. maijā**, plkst. 14. Kalpos mācītājs Tālis Rēdmanis, pie ērģelēm Linda Leine. Pēc dievkalpojuma - sadraudzības pēcpusdienu baznīcas sānu jomā kafējnīcā.

Berlinē, Paula Gerhards baznīcā (Paul Gerhardt Kirche), Wisbyer Str. 7, 10439 Berlin, dievkalpojums svētdien, **17. jūnijā**, plkst. 14. Kalpos mācītājs Tālis Rēdmanis, pie ērģelēm Agita Rando. Pēc dievkalpojuma baznīcas sānu jomā kafijas galds ar līdz atnestiem cienasta groziņiem.

Lībēkā, Lorenca baznīcā, **12. maijā** plkst. 14 dievkalpojums. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Liene Orinska. Pēc dievkalpojuma uzkodas.

Oldenburgā, Ohmstedes baznīcas draudzes namā, Butjadinger Str.59, **13. maijā** plkst. 11 Ģimenes dienas dievkalpojums un draudzes gada sapulce. Kalpo diak. L. Urdze, pie ērģelēm Dr. A. Rosenbergs. Pēc dievkalpojuma kafijas galds.

ZVIEDRIJA

Pensionāru biedrība Aprūpe un Zviedrijas latviešu pensionāru biedrība apvienosies sanāksmē **15. maijā** plkst. 14 ZLA telpās, Wallingatan 34, durvju kods 8195, Stokholmā. Uz jaunās organizā-

cijas - Latviešu pensionāru apvienības dibināšanas sapulci visi ir laipni lūgti, - gan mūsu vecie biedri, gan jaunie latviešu pensionāri, gan arī citi ieinteresētie. Būs glāze vīna, mūzikāli priekšnesumi un kafijas galds. Aprūpes un ZLPB valdes

Aicinām iegādāties jauniznākūšo grāmatu **Dr.hist.h.c. Leonīda Siliņa „Zviedru-Latviešu palīdzības komitejas darbība 1943. g. - 1945. g.”** Zviedrijas Latviešu Apvienības bibliotēkā, Wallingat. 34, Stokholmā. Bibliotēka atvērta trešdienās no plkst. 16.30 līdz 20, tālr. 08/214425, vai sazinoties ar Zigrīdu Siliņu tel: 08- 807093. Cena, 100 kr.

Mazo bērnu nometne (3-4 g.), Ēlandē, Sandbijā, **23. - 31. jūlijā**. Pieteikties pie Zanes Zaļkalnes, tālr. 070 63 22 006, zane.zalkalns@tele2.se.

Gēteborgas Latviešu pensionāru biedrības tikšanās 26. maijā plkst. 13 "Folkpartiet" telpās! NEDRE KVARNBERGSGATAN 7 (atrodas "Vāstra Nordstan"), Gēteborgā. Jauni biedri laipni gaidīti. Valde.

DIEVKALPOJUMI

Esķilstunas latviešu draudzes Svētā Gara svētku atceres dievkalpojums ar Svētā Vakarēdienu notiks svētdien, **10. jūnijā**, plkst. 13 Svētā Andreas baznīcā. Dienas mude: "Es esmu svešinieks virs zemes." (Ps.119:19)

Martas Vikmanis ērģel spēles priekšnesumi. Pēc dievkalpojuma svētku galds draudzes namā. Esiet aicināti un gaidīti!